

Pris vare Gud, som låter oss glada vakna opp

Text: J O Wallin, 1812, bearb.

Sv. Ps 177

Melodi: Melchior Teschner 1615

Sats: J S Bach

S
A

1. Pris va - re Gud, som lå - ter oss gla - da vak - na opp och
2. O, må vi no - ga mär - ka vad Gud av oss be - går och
3. Att gär - na åt sin näs - ta råd, hjälp och gläd - je ge, ej
4. Och sa - lig är och bli - ver, när Her - ren kom - ma skall, den
5. Vår kraft, o Gud, för - ö - ka, att vi med tro - fast - het må

T
B

ö - ver jor - den å - ter en dag av nåd gå opp, en
med all tro - het ver - ka, så läng - e da - gen är, att
blott på e - get bäs - ta, men ock på and - ras se, ej
tjä - na - ren som gi - ver så akt up - på sitt kall. Han
först ditt ri - ke sö - ka och din rätt - får - dig - het. Då

dag, som skall för - svin - na lik den i går för - gick; o,
ic - ke syn - dens min - ne vårt hjär - ta fö - re - brår när
blott Guds vil - ja ve - ta, men vand - ra i hans bud, det
de - la skall den fröj - den som in - tet ö - ga sett, men
vill du nå - digt skän - ka allt öv - rigt åt en - var. O,

må vi då be - sin - na dess dy - ra ö - gon - blick.
af - to - nen är in - ne, och vi ej mer för - mår.
är att kris - ten he - ta, det är att tjä - na Gud.
Her - ren ut - i höj - den åt si - na barn be - rett.
må vi det be - tän - ka i dag och al - la dar.